

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Zemaníkovej a členiek senátu Mgr. Ľubomíry Kúdelovej a JUDr. Evy Hudobovej v právnej veci žalobcu: **Ing. V.D., P.**, súkromného podnikateľa, S.X., H., zast. advokátkou JUDr. E.P., so sídlom v P., S.X., proti žalovanému: **M.M., Ž.**, súkromnému podnikateľovi, S.X., S., zastúpený advokátom JUDr. J.V., so sídlom v H., N.X., **o zaplata 275 000 Sk s príslušenstvom**, na dovolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č.k. 7 Cb 32/2006-302 zo dňa 27. februára 2007, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie o d m i e t a .

Účastníkom konania náhradu trov dovolacieho konania n e p r i z n á v a .

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd v Humennom rozsudkom č.k. 12 Cb 79/1997-268 zo dňa 22. februára 2006 rozhodol tak, že žalobu zamietol a žalobcu zaviazal zaplatiť žalovanému 94 603,50 Sk titulom náhrady konania. V dôvodoch rozhodnutia uviedol, že súd mal za preukázané, že medzi účastníkmi vznikol záväzkový vzťah a to na základe kúpnej zmluvy zo dňa 10.7.1996, na základe ktorej žalobca odpredal žalovanému žerjav o nosnosti 32,5 tony a šírke koľajníc 16,5 metrov. Odstúpenie od zmluvy (list zo dňa 15.8.1996) označené ako dohoda o ukončení a zrušenie kúpnej

zmluvy zo dňa 10.7.1996, konajúci súd vyhodnotil ako nedôvodné s poukazom na bod 6./ citovanej zmluvy, v ktorom účastníci zmluvy vylúčili zodpovednosť predávajúceho za prípadne vady kúpenej veci. Súčasne konštatoval, že sa jednalo o vady koróziu, o ktorej vade žalobca v čase uzavretia kúpnej zmluvy vedel. Z uvedených dôvodov žalobu zamietol a o trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p.

O odvolaní žalobcu proti tomuto rozsudku (list č. 275 v spise) ako odvolací súd rozhodol Krajský súd v Prešove rozsudkom č.k. 7 Cob/35/2006-302 zo dňa 27.2.2007 tak, že rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil a účastníkom konania náhradu trov konania nepriznal. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že podmienky uzavretia kúpnej zmluvy boli medzi účastníkmi dohodnuté a poukázal na dohodnutý bod 6, z ktorého jednoznačne vyplýva, že zodpovednosť za vady tovaru preberá na seba kupujúci, a preto odstúpenie od zmluvy z hľadiska kvality dodaného tovaru označil za neplatné, keďže kupujúci sa vzdal možnosti uplatnenia nárokov z nekvalitného dodania predmetu kúpy. Ďalší odvolací dôvod, uvedený až v odvolacom konaní označil za taký, na ktorý už nie je možné prihliadať. S poukazom na fakt, že žalobca bol oboznámený s predmetom kúpy, podľa konajúceho súdu mal možnosť predmet kúpy si prevziať pred uzavretím kúpnej zmluvy, pretože zaplatením 50% kúpnej zmluvy malo iba za následok odobratie predmetu kúpy a nie jeho prevzatie. Podľa odvolacieho súdu neboli splnené podmienky na odstúpenie od zmluvy a z tohto dôvodu označil odstúpenie od zmluvy za nedôvodné a napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa § 219 O.s.p. potvrdil. O trovách konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p.

Proti tomuto rozhodnutiu s vyznačenou právoplatnosťou 28.3.2007 v zákonnej lehote podal dovolanie žalobca podaním doručeným súdu 23.4.2007 spolu s návrhom na odklad výkonu rozhodnutia s tým, že prípustnosť dovolania predovšetkým odvodil ustanovením § 237 písmeno f/ O.s.p., nakoľko mu nesprávnym postupom súdu bola ako účastníkovi konania odňatá možnosť konať pred súdom. Za odňatie možnosti konať pred súdom v širších súvislostiach označil aj to, že súd neprihliadol na niektoré dôkazy a nevyvodil správny právny záver. Konkrétne neprihliadol na akceptovanie správania strán v súlade s odstúpením od kúpnej zmluvy kupujúcim a akceptáciou súhlasu predávajúceho a napriek tomu vyhodnotil dôkazy tak, že

odstúpenie od zmluvy bolo neplatné. Zdôraznil, že vyššie uvedeným postupom súdov bola žalobcovi v konečnom dôsledku a evidentne kvôli nesprávnemu právnemu posúdeniu veci bola žalobcovi odňatá reálna možnosť konať pred súdom so žalovaným v kvalitatívne plnohodnotnej hmotnoprávnej a procesnoprávnej línii a domáhať sa objektívneho posúdenia veci a spravodlivého rozhodnutia veci. S odvolaním sa na vyslovený právny názor Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, podľa ktorého účastníkovi konania, ktorému bolo odopreté právo vyjadriť sa k dokazovaniu i k právnej stránke veci, bola odňatá možnosť konať pred súdom v zmysle § 237 písmeno f/ O.s.p. Žalobca prípustnosť dovolania odvodil aj ustanovením § 241 ods. 2 písmeno a/ O.s.p. (nesprávne právne posúdenie), čo podrobne zdôvodnil v odôvodnení dovolania v tom zmysle, že sa nestotožnil s názorom konajúcich súdov, že žalobca vedel o vade tovaru a že vedel, o ktorý konkrétny žeriový ide, keďže ich bolo na skládke niekoľko. Za podstatné označil, že medzi žalobcom a žalovaným došlo k zhode vôle o odstúpení, to jest k dohode o odstúpení od zmluvy, čo vyplývalo z ich správania. Za jednoznačný fakt označil, že namiesto v zmluve uvedeného kompetentného žeriovu s určitými parametrami sa na mieste dodania nachádzala vyradená oceľová koštruktúra schátralá a opotrebovaná rozmontovaná a neúplná. Poukázal na vyjadrenie žalovaného na pojednávaní, z ktorého vyplynulo, že žalobcu uviedol do omylu a nedodal mu tovar dojednaný v predmete zmluvy, to jest kompletnú vec s určitými technickými parametrami. Ustanovenie bodu 6 zmluvy, podľa ktorého predávajúci nezodpovedá za technický stav žeriovu a neberie na seba žiadne záruky ohľadom predaja tohto žeriovu, žalobca označil za neurčité a nezrozumiteľné dojednanie. Poukázal na § 1 O.s.p. a s odvolaním sa na § 37, § 39 Občianskeho zákonníka označil kúpnu zmluvu za neplatný právny úkon a odporujúci dobrým mravom. Citoval ustanovenie § 349 ods. 1 Obchodného zákonníka a zdôraznil, že žalovaný nedodal tovar s určenými technickými parametrami v predmete zmluvy a to ani v čase do odstúpenia od zmluvy. Vzhľadom na vyššie uvedené žalobca má právo na vrátenie plnenia vo výške 275 000 Sk s príslušenstvom, na základe čoho navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť na nové konanie. Najvyšší súd Slovenskej republiky preskúmal dovolanie podľa § 242 ods. 1 O.s.p.

Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 O.s.p.)

V danom prípade navrhovateľ podal dovolanie voči potvrdzujúcemu rozhodnutiu odvolacieho súdu s poukazom na ustanovenie § 237 písmeno f/, § 241 ods. 1 O.s.p.

Ako prvou otázkou dôležitou pre posúdenie dôvodnosti dovolania je, či v danom prípade ide o prípustnosť dovolania podľa § 237 písmeno f/ O.s.p., to jest, že účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom. Podľa dovolateľa k naplneniu predpokladov pre splnenie prípustnosti dovolania podľa tohto ustanovenia došlo tým, že súd niektoré dôkazy nevykonal, neprihliadol, nevyhodnotil ich vo vzájomných súvislostiach a nevyvodil z nich správny záver.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (§ 10a ods. 1 O.s.p.) dospel k záveru, že v danom prípade dovolanie podľa § 237 písmeno f/ O.s.p. prípustné nie je. O odňatie možnosti konať pred súdom nejde v prípade, ak súd nevyhovie návrhu účastníka, ale postupuje v súlade s Občianskym súdnym poriadkom. V prípade, že súd nevykonal dôkaz navrhovaný účastníkom konania, neprihliadol naň, nevyhodnotil ho vo vzájomných súvislostiach, sa nedá, označil za postup súdu, ktorým sa účastníkovi konania odňala možnosť konať pred súdom. Podľa § 120 O.s.p. účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení a súd rozhoduje, ktoré z označených dôkazov vykoná. Posúdenie, ktoré z dôkazov navrhnutých účastníkmi konania na preukázanie ich tvrdení súd vykoná, je vecou postupu konajúceho súdu, teda vecou vedenia konania. Súdom nevykonanie niektorého z dôkazov označených účastníkom na preukázanie jeho tvrdenia sa nedá považovať za postup súdu, ktorým účastníkovi konania bola odňatá možnosť konať pred súdom.

Na základe uvedeného Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že v danom prípade o dovolací dôvod podľa § 241 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 237 písmeno f/ O.s.p. nejde, a preto ide o dovolanie podľa § 237 písmeno f/ O.s.p. neprípustné.

Z ustanovenia § 238 ods. 3 O.s.p. vyplýva, že dovolanie je tiež prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd potvrdil rozsudok, ktorým bolo rozhodnuté inak, než v prvom

rozsudku, pretože súd prvého stupňa bol viazaný právnym názorom súdu, ktorý prvšie rozhodnutie zrušil.

V konkrétnom prípade Okresný súd v Humennom rozsudkom č.k. 12 Cb 79/97-37 zo dňa 19.6.1998 návrh na začatie konania zamietol z dôvodu, že žalobca účinne od zmluvy neodstúpil, toto rozhodnutie bolo uznesením odvolacieho súdu zrušené a vec prikázaná na nové konanie, v ktorom úlohou bolo výsluchom osôb, ktoré zmluvu uzavreli zistiť, čo bolo úmyslom pri uzatváraní zmluvy s obsahom ako je uvedené v bode 6 zmluvy a na základe výsledkov dokazovania zistiť, či boli splnené predpoklady pre odstúpenie od zmluvy. V novom konaní Okresný súd v Humennom rozsudkom 12 Cb 79/97-85 zo dňa 8.3.2001 návrhu na začatie konania vyhovel s odôvodnením, že nárok žalobcu je dôvodný. Na základe odvolania žalovaného, odvolací súd rozsudok, ktorým bolo žalobe vyhovené, rozsudkom č.k. 2 Cob 3/02-151 zo dňa 9.3.2004 zrušil s tým, že v novom konaní je potrebné sa zaoberať, či zo strany žalobcu došlo k dôvodnému odstúpeniu od zmluvy zo dňa 15.8.1996 a po doplnení dokazovania v naznačenom smere aj s námietkou žalovaného o existencii dôvodov v zmysle § 424 Obchodného zákonníka, pre ktoré by nemal za vady predmetu kúpnej zmluvy zodpovedať. Na základe tohto rozhodnutia prvostupňový súd rozsudkom č.k. 12 Cb 79/1997-261 zo dňa 22.2.2006 rozhodol tak, že žalobu zamietol s odôvodnením, že účastníci v zmluve zo dňa 10.7.1996 vylúčili zodpovednosť predávajúceho žalovaného za prípadné vady, a preto odstúpenie od zmluvy označil za nedôvodné. Prvostupňový súd teda vychádzal z dispozície odvolacieho súdu, čo mu bolo uložené skúmať v novom konaní a dospel k záveru, že odstúpenie od zmluvy bolo neúčinné. Toto rozhodnutie odvolací súd potvrdil. Jednoznačné je, že odvolací súd potvrdil prvostupňový rozsudok, ktorým prvostupňový súd rozhodol inak, keď návrh zamietol a v prvšom rozhodnutí návrhu vyhovel. Základnou otázkou pre posúdenie dôvodnosti dovolania podľa tohto ustanovenia (§ 238 ods. 3 O.s.p.) je, či prvostupňový súd, keď rozhodol inak ako v prvšom rozhodnutí (teda návrh zamietol) rozhodol tak preto, že bol viazaný právnym názorom, ktorý prvšie rozhodnutie zrušil. Prvostupňový súd v rozhodnutí, ktorým návrh zamietol, bol viazaný iba úlohou, že je potrebné skúmať, či došlo k dôvodnému odstúpeniu od zmluvy zo dňa 15.8.1996, teda bol viazaný tým, že mal skúmať dôvodnosť odstúpenia od zmluvy, to čo bolo jeho úlohou počas celého konania. Tým, že prvostupňový súd dospel k záveru, že nedošlo k účinnému

odstúpeniu od zmluvy sa nedá povedať, že prvostupňový súd k takémuto názoru dospel z dôvodu, že bol viazaný právnym názorom súdu, ktorý prvšie rozhodnutie zrušil. Súd, ktorý prvšie rozhodnutie zrušil v zrušujúcom rozhodnutí nevyslovil právny názor, iba konštatoval, čo je potrebné skúmať a to aj konajúci súd v napadnutom rozhodnutí dovolaním skúmal. Tým, že prvostupňový súd návrh zamietol a teda rozhodol inak ako v prvšom rozhodnutí nedá sa v danom prípade označiť za fakt, že prvostupňový súd tak rozhodol z dôvodu, že bol viazaný právnym názorom odvolacieho súdu, ktorý prvšie rozhodnutie zrušil. Na základe uvedeného Najvyšší súd dospel k záveru, že predpoklady prípustnosti dovolania podľa § 238 ods. 3 O.s.p. splnené neboli.

Je treba však zdôrazniť, že podľa citovaného ustanovenia (§ 238 ods. 3 O.s.p.) predmetné dovolanie nemohlo byť prípustné, nakoľko počas dovolacieho konania toto ustanovenie bolo z Občianskeho súdneho poriadku vypustené, a teda nie je možné ani z dôvodov uvedených v tomto ustanovení prípustnosť dovolania odvodzovať.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (§ 10a ods. 1 O.s.p.) z uvedených dôvodov podľa § ustanovenia § 243c O.s.p. v spojení s ustanovením § 218 ods. 1 písmeno c/ O.s.p. dovolanie ako neprípustné odmietol.

Účastníkom konania trovy dovolacieho konania nepriznal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný žiadny opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 22. júla 2008

JUDr. Jana Zemaníková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Zuzana Štofániková